

terege je samo radi volilne reklame poskusil narisati na domače kleti. Naša stranka SLS je za vsakega kritičnega ali nekritičnega opazovalca gospodarskega življenja kazipot za boljše bodočnost Jugoslavije.

V konjiškem okraju je SLS imela preteklo nedeljo večje število prav dobro uspešnih shodov. V Čadramu je govoril poslanec dr. Hohnjec jako številno zbranim volilem, ki so SLS izrazili neomajno zaupanje. Kandidat Napotnik je govoril najprej na shodu v Čadramu, potem na Kobilju, popoldne pa na Črešnjicah. V Črešnjicah je bil prav dobro obiskan shod, na katerem so govorili monsignor dr. Jerovšek, kandidat Bruderman in delavec Uranjek, kandidat SLS za celjski okraj. Vseposodi vladá za našo stranko najboljše razpoloženje. Vse nasprotné stranke so že pred volitvami propadle na celi črti. Njihovi kandidati se po večini niti ne upajo pojaviti pred volilci. Socialističnim kandidatom je prišel na pomoč mariborski Ošlak, ki pa je imel na svojih shodih pretrpeti težko borbo z našimi pristaši ter žel jako slabe uspehe. Enake uspehe ima tudi radičevski kandidat Švikaršič, ki bode 23. januarja turobno popeval: »Jaz bom pa doma ostal in pri Thurnu sevestroval«. Kmalu bo pa tudi prišel čas, ko bo moral g. Thurnu reči: »Adijo! Ne vidimo se več!«. Demokratiško stranko spremlja njena jo nekdanja tako ljubeča tetka Slavenska banka, ki je pa za volitve najslabša agitatorica. V celém konjiškem okraju se razlega od kraja do kraja samo eden glas: Vsi bomo šli volit, vsi do zadnjega! Doma nas ne bo zadržalo tudi najslabše vreme. Vsi bomo šli na volišče ter volili v 1. škrinjico, ki je naša, ker je škrinjica SLS!

V Trbnjah pri Dravogradu je imel dne 9. januarja g. kandidat Drževnik zelo lep shod. Do 100 volilcev je z velikim odobravanjem sledil govornikovim izvajanjem. Socialisti so privedli iz Maribora občinskega svetnika Bahuna, ki je prošil za besedo. Ko pa je začel napadati g. dr. Korošca in SLS, so ga razjarjeni volilci hoteli postaviti na prag. Slišati je moral tako pikre, da si bo zapomnil, kdaj je prišel mojit shod SLS! — Isti dan popoldne je imel g. Drževnik lep shod v Gortini.

St. Janž pri Dravogradu. Na praznik Sv. Treh Kraljev, smo imeli jako dobro obiskan shod; o političnem položaju je govoril gospod Tavčar, o gospodarskih razmerah pa gospod J. Guzej, kandidat na listi SLS. Gospod S. Kotnik in gospod Vrhnjak pa sta govorila o organizaciji SLS. Ljudstvo je viharno pritrjevalo izvajanjem vseh govornikov in izreklo popolno zaupnico Jugoslovanskemu klubu. Zanimivo je, da je popoldan isti dan prišel zborovatelj kandidata SDS, pa ni bilo nobenega pristasa; našel je prazen prostor, kjer je mislil zborovati. Očel je poln jeze.

Sele pri Slovenjgradcu. V nedeljo, dne 9. januarja smo imeli shod naše SLS, ki je bil jako dobro obiskan. Kljub slabu potu je naše ljudstvo vendar prišlo v takem številu, da je za nas naravnost sijajno. Govorili so g. Ivan Guzej, kot kandidat, g. S. Kotnik in g. inž. Vrhnjak. Ljudstvo je odobraval vso izvajanje govornikov.

Dne 12., 13. in 14. januarja se so vršili jako dobro obiskani volilni shodi, oziroma sešanki, v Solčavi, Lučah, Okonini in v Nazarju. Govorila sta poslanec Vlad. Puščenjak in kandidat M. Blekač. V Solčavi se je razpravljalo nad tri ure o vseh gospodarskih vprašanjih, ki zanimajo obmejno prebivalstvo. Kljub lažnji agitaciji za dr. Goričarja, o katerem se ve, da je vnet lovec, o delavnosti in brigi za ljudstvo pa ni pri njem ne duha in ne sluha, bode naša stranka pri teh volitvah še napredovala.

Smarje pri Jelšah. Preteklo nedeljo dne 9. t. m. je bil v tukajšnjem katoliškem domu političen shod, na katerem je govoril dr. Korošec. Shod se je pričel ob 9. uri popoldne. Dvorana in galerija v katoliškem domu sta bili nabito polni. Gospod dr. Korošec je govoril nad eno uro, stvarno in temeljito ter je zborovalcem podal popolno sliko političnega položaja doma in na tujem. Ljudstvo je navdušeno pritrjevalo in bilo zelo veselo razpoloženo. Po govoru g. dr. Korošca je prošil za besedo nek šmarnski radičevac, ki je hotel imeti kar cel govor. Zborovalci so pa odločno povedali, da takšni ne bodo govorili in radičevac je med smehom naših zavednih mož precej hitro prišel na plano. Prepričani smo, da je naša zdrava ljudska misel po tem shodu v šmarnskem okraju našla zopet ugodna tla.

Sladkagora. Tri nas sta imela 9. t. m. kandidata dr. Ogrizek in Ivan Turk nad vse pričakovane krasno uspešni volilni shod. Prostorji Paprčeve gostilne so bili nabito polni. Izvajanja govornikov so zborovalci vsestransko odobraval v enoglasno sprejeti resoluciji smo podprli poslanec SLS ozir. Jugoslovanski klub, da vztraja v borbi, dokler ne dosežemo toliko zaželjene avtonomije. Obljubili smo si, da bomo dne 23. januarja šli kot en mož na volišče ter spustili kroglice v prvo škrinjico, v vse druge bomo pa pokazali fige, pa če se vsi samostojneži s svojim Radičem na glavo postavijo. Sladka gora je bila, je in ostane zvesta SLS.

Kaj je novega?

V vsako hišo »Slovenski Gospodar«! Naročnina za leto 1927 znaša za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrt leta 8 Din.

Našim naročnikom zunaj Jugoslavije! Naročnikom, ki stanujejo zunaj Jugoslavije, ne moremo poslati naših poloznic, ker te v tujih državah niso veljavne. Ti naročniki nam naj pošljejo tuji denar v pismu in mi Lomo denar tukaj izmenjati. »Slovenski Gospodar« stane izven Jugoslavije letno 64 Din, to je v Avstriji 8 šilingov, v Nemčiji 5 mark, na Češkem 40 čk, na Francoskem 30 frankov, v Italiji 30 lir.

Pucelj taj! da bi veronauk odpravili! Pokličemo mu v spomin dan in številko njegovega dopisa! A Pucelj istočasno pravi, da je to po srbskem načinu! Način naj bode, kakoršen je, Pucelj je to storil, če to tudi desetkrat taj! Evo številke: Iz kmetijskega ministrstva, kjer je ministral g. Pucelj, je dne 17. avgusta 1923, št. 35.659-II, izšel odlok, s katerim se je ukinil veronauk na vseh šolah, kjer sploh odločuje kmetijsko ministrstvo. To se je tudi povsod izvršilo. V Maribor pa dotični odlok ni prišel. Ker ni prišel, nihče o njem ni izvedel in tako je dosedanj katehet hodil še nadalje poučevati veronauk v mariborsko kmetijsko šolo (specialno vinarsko in sadjarsko šolo). — Dne 16. novembra 1926, št. 48.799-II, pa je ministrstvo sporočilo, da to ni smislu prejšnjega odloka. Ker pa vodstvo šole odloka še sploh ni prečelo, se je z novim odlokom z dne 8. decembra 1926, št. 52.045-II, ponovno odredilo, da se mora prekiniti verouk. — Zdaj pa še tajite, g. Pucelj, če morete!

Slovenska žena! V vseh kulturnih državah ima žena volilno pravico. Le Tebi, slovenska žena, je zabranjeno, da bi s svojo besedo odločala o najvažnejših vprašanjih, ki se

tičejo Tebe, Tvojih otrok, Tvojega doma, Tvoje družine, Tvoje domovine. Tvoja dolžnost je, da v sedanji volilni borbi sodeluješ za zmago onih mož, ki se zavzemajo za Tvoje pravice. Zato skrbi, da gredo vsi volilci dne 23. t. m. na volišče! Skrbi, da vsak voli stranko, ki štiti največje Tvoje svetinje: Vero in slovensko domovino! In ker veš, da je ta stranka SLS, zastavi ves svoj vpliv, da oddado vsi volilci kroglice po deželi v prvo škrinjico!

G. Franc Švikaršič, kandidatu radičevske SKS za okraj Konjice! Vi pišete v »Kmetiskem listu« med drugim: »Ako stranka od SLS želi, da vse »svinjarije« pridejo na dnevni red, lahko pišem prihodnjič več.« Da Vam bo delo lažje in da točneje izvršite svojo grožnjo, pozivamo Vas, da odgovorite na sledeča vprašanja: 1. Zakaj so Vas vrgli iz državne službe? 2. Zakaj ste bili izključeni iz telovadne organizacije Orel? 3. Zakaj ste morali zapustiti službo tajnika SLS za Prekmurje? 4. Kdo je zahteval od naših prek murskih revnih slojev za informacije in delo v tajništvu nagrade v naravi in denarju, čeravno je bil plačan kot tajnik in je imel tudi kot finančni preglednik na dopustu svojo plačo? 5. Kdo je po svoji odslovlitvi kot tajnik SLS pozival Prekmurce v Ameriki, da prispevajo za SLS na Švikaršičev naslov? 6. Kdo je bil v Zagrebu v zaporih 12 dni na oddihu zaradi truda pri uhitapljenju 68 kg cigaretnega papirja? 7. Kdo je orlovskemu odseku v Murski Soboti predložil za konfete račune, ki niso bili v redu? 8. Kdo pri orlovskem odseku v Murski Soboti pri svojem poslovanju o prejemkih in izdatkih ni vodil točnega računa? 9. Zakaj g. Švikaršič ni tožil Kleklovih »Novin«, ki so leta 1923 pisale o njem: »Zavo'o nepoštenosti je Švikaršiča izmed svojih kotrig (članov) zbrisala Orlovska zveza predlani za vsikdar i zavo'o nepoštenosti je zgubo tudi službo pri našoj stranki? Ko nam g. Švikaršič na ta vprašanje odgovori, bomo po potrebi nadaljevali.

Švikaršič, po milosti Radičeve stranke sekvester Thurnovih njih in pašnikov, se pred volitvami dela jako korajžnega. To je vsled tega potrebno, ker mu na njegovih agitacijskih potih prav slaba prede. Kdor se boji, ta si žvižga in poje, da si množi pogum. Švikaršič pa objavlja izjave v »Kmetiskem listu«. V tej izjavi napoveduje obelodanjenje nekaterih »svinjarij«. »Slovenski Gospodar« mu hoče pri tem objavljanju briti na pomoč in zato mu v sedanji štivilki stavi ne-aj vprašanj. Na ta vprašanja naj Švikaršič da odgovor. Za tak odgovor bo imel časa dovolj, ker bo v nedeljo kot radičevski kandidat pri volitvah sigurno propadel. — otem bo lahko mirno sedel za mizo ter na javna vprašanja dal javen odgovor. Tako bo dana prilika, da »ridejo napovedane svinjarije na dnevni red.

Advokat dr. Gorišek in antidružba. Z avtomobilom, ki vozi med Mariborom in Sv. Lenartom, zas'uzi ta družba vsako leto več stotisoč dinarjev. Ali ta dobiček vtakne družba, pri kateri je glavni »meher« Gorišek, sama v žep. Auto strašno uničuje ceste, a Gorišek ne plača za ceste — nič. G. Vračič, zakaj ne predložite Goriškemu računa o poškodovanju ceste po njegovem avtomobilu. Samo nam kmetom na'lagate dok'ade, a Goriška se bojite!

S papirjem in obljubami zidata advokat dr. Gorišek in njegov varovavec Vračič ceste po lenartem okraju. Pri Sv. Benediktu hočeta zidati ceste proti Radgoni par dni pred volitvami z 5000 dinarji. Vsak pameten človek ve, da s 5000 dinarji niti načrtov ne bodo dobili, kaj šele drugo. In v proračun sta dala Vračič in Gorišek za to cesto samo 5000 dinarjev. Oh, kako so demokrati smešni! Mislijo, da so Benedičani res slepi!

Obmejno prebivalstvo in demokrati. Ker se je poslanec za mariborski okraj zavzel za to, da bi se naj dovolilo prebivalstvu ob meji kupovati tudi življenjske potrebščine onstran meje in jih vsaj v manjših količinah prenašati čez mejo, so se demokrati silno razburili. V »Jutru« pišejo proti temu in lenarški advokat dr. Gorišek tudi na shodih pravi, da kaj takega ni treba. Gorišek je postavil gerenta Vračiča za kandidata — ker si sam ni upal kandidirati. Če obmejno prebivalstvo hoče, da naši ljudje ne bodo smeji nobene stvari prenašati čez mejo, potem pa naj le volijo demokrata!

Polomija samostojnežev v Gornji Radgoni. S pompom in vabilom oznanjevali so zeleni generali, da prirede shod v gostilni Karbaš v Gornji Radgoni. Gospodje kandidati so se pripejali že v soboto ter so oblezli vse okrog in vabili na shod tudi v nedeljo pred shodom so bili vedno na cesti gg. Roškar in Nemec naprej, g. Borovič pa je stopical za njima. Ker so se bali, da se tega shoda udeležijo tudi kmetje, ki gredo zjutraj k sv. maši, so napovedali shod ob 11. uri, seveda so se temeljito uračunali, ker so našli na zborovalnem prostoru samo kakih 8 možkih in od teh samo enega celega samostojneža. Niti tu niso ostali, kar v »extra« so jo zavili in zaprli za seboj vrata. V »extra« je pričel romati krožnik za krožnikom, oni samostojnež je pa zaman čakal, da bodo kandidati govorili . . . — Podobno se jim je godilo v Apčah, kamor so šli snubit Nemce. Ali shod se ni vršil iz enostavnega razloga, ker ni bilo niti enega poslušalca! Da popravi'o ti dve blamaži, so nam obljubili pa v četrtek samega Puclja! Le naj pride, bo tudi njega minilo!

Požar v Mariboru. V sredo zvečer je začelo na zvoniku stolne cerkve biti p'at zvona. Takoj nato je bilo slišati trobento požarne brambe, ki je brzela z motorno brizgalno mimo gledališča v Trubarjevo ulico, kjer se je močno kadilo iz pritličnega stanovanja skladatelja g. Herm. Frischa, ki pa ni bil doma. Okna so bila zadelana, stanovanje pa zaklenjeno. Iz enega okna, pri katerem niso bile spuščene zaves, je bilo videti iz dima svetlobo ognja. Gasilci so morali s si'o vdreti v stanovanje in tudi razbiti šipe, da so mogli v sobo iz katere se je takoj začel valiti neprediren gost dim. Stanovalci v I. nadstropju so strahoma g'edali iz oken in balkona. Gasilci so sicer kmalu udušili požar, ali potem se je kadil še gosteši dim, iz katerega so zmetali na cesto goreča vrata, stojalo za ob'leko in divan. Ako bi bili prišli gasilci le nekoliko kasneje, bi ožen gotovo zagrabil tudi strop in hiša, v kateri je nameščena spodaj mizararska delavnica, bi bila v največji nevarnosti. Tako pa je bil ožen v pol ure pogašen in gasilci so odstranili vsako nevarnost. G. Frisch ima veliko škodo. Kako je nastal požar, še ni pojasnjeno. Mogoče je, da je padla iskra iz odprte peči na mizo. Med gašenjem se je vrnil g. Frisch, ki

pa ni imel ključa do stanovanja. V svoje začudenje pa je našel eno omaro v drugi sobi, kamor ožen še ni posegel, odprto. Baje mu je zmanjkalo tudi veliko perila. Gospod Frisch domneva, da mu je zanetil tudi ožen tat, ki ga je malo poprej okradel. K sreči pa mu ožen ni zajel klavirja in s tem popolnoma uničil eksistenco. V isti hiši, kjer je gorelo, stanuje tudi najstarejši mariborski sodnik, sodni nadsvetnik Stergar.

Drago plačana neprevidnost. V torek se je v Mariboru obstril sin ruskega častnika, dijak Aleksander Klebok. Vozil se je s košesom skozi mestni park. Naenkrat se mu je sprožila flobert-pistoła, katero je nosil nabito v hlačenem žepu, in krogla se je zarila fantu v stegno. Težko ranjenega je rešili avto prepeljal v bolnico.

Dva mednarodna vlomilca. V zaporih mariborskega okrožnega sodišča zaprta mednarodna vlomilca Iring in Szabo sta te dni priznala preiskovalnemu sodniku, da sta tudi v Mariboru izvršila vlope in sicer v šoli v Cankarjevi in Razlagovi ulici. Ob tej priliki jima je padlo okrog 20.000 Din. v roke. Priznala pa sta še druge zanimivosti iz svoje vlomilske stroke. Tako sta izvršila številne vlope tudi v Rumuniji, zlasti v Bukarešti sta bila večkrat »zaposlena«.

Ostra obsodba. Te dni se je vršila pred mariborskim okrožnim sodiščem razprava proti Antonu Iringu iz Budimpešte, bratu v Mariboru zaprtega vevlomilca. Pred nekaj tedni je namreč skušal omogočiti svojemu bratu beg iz zapore na ta način, da mu je poslal par čevljev, v kojih po platih so se nahajale jeklene pišče, s katerimi bi naj prepilil omrežje na oknu. Anton Iring je bil obsojen na 1 leto ječe.

Program socialdemokratov! Socialisti imajo program: »Kar je tvoje, je moje, kar pa je moje, pa tebe nič ne brigala! Kdor hoče, da pride takšen »red« med nas, bo volil socialiste! Kdor pa tega noče, bo volil SLS v PRVO škrinjico!

Zakaj vse hočejo ljudje v smrt! V pondeljek zvečer je prišel mariborski železničar J. pošteno natrkan domov, se sprl z ženo, ozmerjal njo in otroke, vrgel ob tla večerjo, nato pa odšel na podstrežje z izjavo, da se gre obesiti. Te besede je resno vzela le njegova mati, ki je stekla za njim in v zadnjem hipu še prerezala vrv, na kateri je visel. Drugi dan je J. na policiji povedal, da »se prav nič ne spominja, zakaj se je hotel obesiti«.

Razkrinkan goljuf. Naši čitatelji se gotovo še spominjajo, da je lansko leto hodil po Ljubljani in po Mariboru goljuf, ki je sleparil razne trafikantlinje. Stopil je po navedbi v trafiklo, zahteval tam večjo množino ko'kov, katere mu je morala trafikantinja zaviti v kuverto. Nato je zahteval še kako malenkost in ko se je prodajalka obrnila, je bil hitro zamenjal kuverto s kolki z enako, toda prazno kuverto, v kateri je bilo le nekaj papirja. Nato pa je izjavil, da je denar pozabil doma in rekel prodajalki, naj malo počaka, da se takoj vrne in vzame kuverto s kolki. Prodajalka je seveda šele kasneje spoznala, da je osleparjena. Goljuf pa je bil ta čas že daleč in je najbrže v kaki drugi trafikli prodajal ukradene kolke. Sedaj je bil v Salzburgu aretiran, ker je bil osumljen nekega roparskega napada. Da dokaže svoj alibi, trdi, da je ravno v istem času sleparil po Ljubljani in po Mariboru s kolki. Innsbruška policija se je sedaj obrnila na ljubljansko policijo, da naj tu dožene, če je navedba resnična. Slepar se piše Ivan Spies in je doma iz Avstrije.

Tečaj za dekliške zveze ptujskega okraja in sicer izobraževalni in organizatorični, se vrši v dneh 24. in 25. t. m., vsak dan od 9. do 12. ure dopoldan in od 2. do 5. ure popoldan v društveni sobi v mimoritskem samostanu v Ptuj. Predavajo: dr. Hohnjec, gospa prof. Prijateljeva in g. Hrastelj. Podrobnejši spored bo objavljen v »Slovenec«. Dekleta ptujskega okraja, udeležite se v obilnem številu tega tečaja!

Prst Božji. Nekje je živel mož z imenom Franc. Bil je one razsvitljene, napredne struje človek, ki ima svoje vrste vero, kakoršno si ustvari sama, vero pa, ki nas jo učil se. Cerkev in ki je Božje razodelje, sovraži, in zato tudi vse, kar je s to Božjo vero v zvezi. In ta Franc je čudno sovražil cerkev, zlasti še duhovnike, zastopnike cerkve, učeničke vere. »Prokl . . . far«, to je bilo v njegovih ustih ime za vsakega njegovega dušnega pastirja. Mož je kar škripal z zobmi, če je videl duhovnika. Umljivo, da je bil ves v ognju, kadar so bile volitve. »Samo da bi ti črni hud . . . ne zmagali, zato se je trudil noč in dan, če tudi revežu ni nič pomagalo, ker ga je vse poznalo, in zato »njegovo stranko« voliti nikdo ni smatral za čast. Tudi za sedanje volitve se je naš Francel že vrlo pripravil ter upal, da s pomočjo dveh svojih prijateljev klerikalcem prav pošteno štrene zmeša. Toda, o ubogi Francel! Ves zdrav in čvrst je vstal dne 10. januarja ter je po svoji stari navadi že zgodaj začel zmerjati in preklinjati vse križem, zlasti pa svojo ženo (ki je, mimogrede povedano, že četrta, kar mu jih je Bog dal!) V takem groznem preklinjanju in priduševanju mož kar naenkrat na vznak pade in na mestu izdihne svojo nesrečno dušo. Ta novica pretresa vsakogar. Jaz sem se takoj spomnil na besede našega dušnega pastirja, ker sem ga večkrat slišal: »Pomnite, ta človek bode nesrečno in brez duhovnika umrl.« In zdaj res! In takol Pa še več. Francel je nesrečno končal ravno zdaj, ko je naš g. župnik že par tednov v postelji in ni mogel na pogreb, in tudi tujega duhovnika ni bilo, da bi mu blagoslovil grob. Tako je sovražnik duhovnikov umrl in bil pokopan — brez duhovnika. Ali je vse to s'uaaj, ali je prst Božji? Kaj pravita prijatelja rajnega Francela? Jaz pa se živo spominjam besed svoje dobre matere: »Kdor duhovnika v življenju ne časti, ga v smrti vreden ni.«

Samostojni demokrati v okraju Gornjigrad zidajo volilno — železnico! Vsi smo za železnico in se bomo za njo potegovali, a od liberalnih demokratov je ne bomo nikdar dobili, ker oni nimajo in ne bodo nikdar več imeli vplivne besede. Obliuba železnice je navadna farbarija, ker vsled slabega državnega gospodarstva država niti ne začne z zidanjem železnice St. Janž—Sevnica, kočevska proga in pa Rogatec—Krapina, ki so po zakonu že določene, da se morajo zgraditi. Ako pa država ne prevzame glavnih del stroš-

kov, okraj in zasebniki ne bodo sami v stanu izvesti gradbe železnice. Volilno železnico zida že dolgo let Pucelj, a še ni ničesar storjenega, ker po volitvah neha vsaka skrb za železnico, isto bo tudi pri nas.

Dr. Goričar bo edini napravil cesto iz Luč v Solčavo, trde liberalni agitatorji. Cesto bo napravil okrajni zastop, ki pobira visoke doklade, na pritisk od zgoraj, plačali bodo davkoplačevalci, pomagati bo morala oblastna skupščina, v kateri bo SLS imela vsaj dvestotinsko večino. Od dr. Goričarja, ki bo kmalu zapustil stolček gerenta, ker bodo kmalu volitve v okrajni zastop, ni pričakovati ničesar, temveč le od večine oblastne skupščine, ki ne bo liberalna. Agitatorji naj ljudstvu povedo, kako masno si zaračuna dr. Goričar vsak pot pri okrajnem zastopu in da imamo tako visoke okrajne doklade samo radi slabega gospodarstva liberalcev, ki so bili vsa leta načelniki okrajnega zastopa.

Ako bodeta Blekač in Štrucelj izvoljena, se bodo uradi preselili iz Gornjegograda v Mozirje, hujšajo liberalni brezvestneži. V pomirjenju povemo, da so Mozirčani prav zadovoljni s sedanjim stanjem, ker imajo ilak sodnega predstojnika v Mozirju, srezkega poglavarja in davkarijo pa prav radi na večne čase prepustijo Gornjemu gradu. Čudno je, da o dr. Goričarju takih vesti ne širijo, ko je vendar znano, da njegov brat še vedno agitira zato, da bi vsi uradi iz Gornjega grada prišli v Mozirje. Liberalni agitatorji bi bolje storili, da bi govorili o Slavenski banki in o demokratskih gospodarskih položajih, ki so sedaj na dnevnem redu.

Napačni narodni poslance. V Osijek je prispel pred par dnevi neki lepo oblečen gospod, ki se je izdal za narodnega poslanca in inšpektorja notranjega ministrstva. V resnici pa je bil le potnik neke ljubljanske zavarovalnice. Svojih računov ni poravnal, temveč je kar na tistem izginil.

33 razbojnikov pred sodiščem. Pred sodiščem v Kolašinu v Črnigori se vrši razprava proti 33 razbojnikom, ki so leta 1920 napadli orožniško patruljo in pri tem ubili 7 orožnikov, poveljnika so pa ušli živga in ga odpeljali s seboj. Vodja te čete je bil dr. Radović, ki pa zanika, da je bil pri dotičnem napadu navzoč. Razprava se vrši že 5 dni.

Krvava večerja. V bosenski vasi Rečica je kmet Vukanovič povabil sosedo na gostovanje. Po obilni večerji je pijani gostitelj sin začel z revolverjem streljati po sobi in zadel sosedo Radenka, ki je bil takoj mrtev.

Drzen napad v Novem Sadu. Neznani moški je v Novem Sadu napadel trafikantino Argimo, baš ko je zaprla trafiko. Pograbil jo je za vrat in ji zamašil usta z robcem. Med tem časom je njegov pomočnik vzel trafikantini ročno torbico, v kateri je bilo 30.000 Din. Nato sta napadalca pobegnili.

Boji s tihotapci. V Dalmaciji in Hercegovini se mnogo tihotapci s tobakom. Zato finančni stražniki zelo pazijo na tihotapce. V nedeljo so stražniki naleteli na nekega tihotapca, ki je nesel 30 kg tobaka. Ko je videl, da ne bo mogel pobegniti, je prišel streljati na stražnike. Ti so na srečo odgovorili s strel in tihotapca ubili. Kdo je ta tihotapca, niso mogli ugotoviti.

Okrajni glavni poskusil samomor. Mostarska policija je našla na mostu okrajnega glavarja Bakoviča iz Županca, kjer je ležal nezavesten. Bakovič je hotel skočiti v Neretvo. Na mostu pa se je radi izgube krvi onesvestil. Prenesli so ga v bolnišnico. Njegovo stanje je zelo nevarno. Bakovič je že preje v Sarajevu skočil v Miljačko s samomornim namenom pa so ga pravočasno rešili.

Samomor 70letne starke. V Somboru je že dalje časa bolela 70letna starke Drakulič. Zadnje čase je popolnoma onemogla in si je zelo želela smrti. Pred par dnevi je skočila v vodnjak, kjer so jo našli šele po treh dneh.

Strašno maščevanje divjih lovcev. V madžarski občini Sajo so se do sedaj še neznani divji lovci strašno maščevali nad ondornim lovcom Julijem Szombathu. Ta logar je večkrat zelo strogo postopal z divjimi lovci. Pred nekaj časom so ga pa štirje divji lovci napadli, mu odvzeli puško, ga do gola slekli ter takega privezali k drevesu. V tem položaju so ga pustili v gozdu. Mravlje in druge žuželke so logarja neznansko mučile, a vse njegovo klicanje na pomoč je bilo brezuspešno, ker je bil privezan na takem kraju, odkoder ni bilo mogoče slišati glasu. Celo noč je klical, a končno omedlel. Ko so ga naslednji dan našli, je bilo njegovo telo za prst debelo pokrito z mravljami in drugo golaznijo, ki so mu prizadejale strašne rane. Po vsem životu so mu pod kožo zalegle ličinke, tako da so se mu rane že gnobile. Boletine, ki so mu jih živalice prizadejale, so bile tolikšne, da je vsled njih tako kričal, da so se mu potrgali glasniki in gotovo ne bo nikdar več mogel govoriti slišno, ako bo v bolnici, kamor so ga prepeljali, sploh še okrevati. Enako povest, kakor zgoraj navedeno, je priobčil te dni Slovenski Gospodar.

V Zavodnem je darovala tamkajšnja krajevna organizacija SLS za volilni sklad 80.50 in poleg tega še 100 Din od članarine, skupaj 180.50 Din. Lepa hvala!

Novi veliki katalog srbsko-hrvatske književnosti in časopisja bo izšel v 15 dneh. Obsega 320 strani velikega formata ter se dobi za ceno 8 Din v knjigarni »Napredak« v Beogradu.

Zidarski polirji in predelavci, pozor! Zidarski polirji in predelavci se sprejmejo po vseh okrajih v mariborski oblasti, da bi na svojem domu lahko opravljali dobrodošli postranski posel s provizijskim zaslužkom. Prednost imajo polirji in predelavci, ki znajo samostojno delati, se razumejo na načrte ter znajo meriti tudi raznovrsten okrogel les. Svoje naslove naj pošljejo na Dragotin Korošec, Rečica ob Paki ter priložijo 2 Din za odgovor.

Maribor. In kaj si mislite, gospod urednik, kdo neki so bili ti gospodje? — Kandidate narodnih ali nerodnih socialistov, ne vem, kako je bolje prav? To bi jih morali slišati, kako so udarili po duhovnih, zlasti po dr. Korošcu in papežu. Trdili so, da niso proti veri, in vendar so zabavljali čez vero vsi povprek, eden bolj kot drugi. Hudovali se in zmerjali so nad SLS, ker se je pri teh volitvah šla vezat z Nemci kot protestanti in največjimi kapitalisti. Ne dolgo za tem so se pa sami zavzeli za Nemce, rekoč, da Nemec ni kriv, če je rojen Nemec, kakor Slovenec ni kriv, če je rojen Slovenec. To je res in prav, vendar pa ni treba tega kar enkrat pohiti, potem pa zopet povzdigovati. Obljubljali so seveda tudi, kako bodo skrbeli za ceste, mostove, izenačenje davkov in izpeljave agrarne reforme, zlasti pa cerkvenih vete posestev. Nekaj čiljubiti so seveda morali, če li pa kaj naredili, je pa drugo vprašanje. Saj so sami rekli, da ljudstvo si naj, in mora samo pomagati. Na koncu se je izvolil nekakšen odhod treh mož zaslepljenec poprejšnjih socialdemokratov. Posebno eden, ki bi rad vse povsod in vse bil, samo kaj pametnega mu ne pride na misel. Tudi to se moram omeniti, da so se gospodje socialisti in njihovih par zaslepljenec pač lahko prepričali, da Dobrovec in njeni prebivalci niso to, kar so si mislili, posebno ko so jim krepko ugovarjali, med njimi najbolj Janez Cander, še mlad fant in Franc Fiver, kmet, in dva sta jim dobro povedala. Dobrovec so in ostarelo katoliške in zveste SLS, pa če še pride sam Radič, ali katerikoli lažipridige trojit na nas.

Gornja Poljskava. V nedeljo, dne 9. t. m. se je pri župni cerkvi objavilo, da se bo v vasi vršil pogovor radi okrajne ceste k Sv. Anehu in to je privabilo nekaj pohorskih kmetov v Gor. Poljskavo. Toda pogovor je izostal, bil je le lažnja vaba na samostojni shod, kjer sta stare laži pogrevala Fende in Kirbiš. Bende je celo zalajl svoje železničarsko pololenje in se je bahal, da je sin pohorskega kmeta — pa vendar vsi vemo, da si v Studenih od železničarjev rojen. Je že ena laž. Dalje je trdil, da so vsi pristaši SLS same svinje in lopovi in pričujoči trgovci Kapkel je takoj sklenil, da od teh ljudi ne vzame več vinarja. Kirbiš pa je letos prerokoval konec SLS — pa ho prej tebe in tvojo stranko h... vzel. Predsednik je bil znani Petrovič; druga nesreča se ta dan v Gornji Poljskavi ni zgodila.

Cirkovce na Dravskem polju. Dne 16. t. m. je sklicala SKS v Cirkovcih po rani službi božji svoj shod v gostilniških prostorih Ant. Goljat. Sklicanje se je izvršilo javno pred cerkvijo s pristavkom, da so vabljivi poslušalci od vseh strank. Res se je zbralo občinstva obojega spola, krog 100 oseb. Med njimi se je videla seve pretežna večina gospodarjev in mladeničev SLS stranke. Vse je mislilo, da bo prišel zopet J. Dobnik iz St. Janža na Dravskem polju, ki pa menda vsled slabih spominov na skrahiran shod izza državnozbornih volitev ni upal sem. Pojavil se je kot govornik neki, še tukaj nepoznani Ivan Knez. Shod se je otvoril zelo na neolikan način, ker se gospod niti predstavil ni in na poziv našega somišljenika ni upal povedati svojega imena. Njegova identiteta se je se je dognala na drugi način. Tudi oče župan iz občine Gorica niso upali povedati svojega imena. Ali ste jih torej videli, in razumete njihovo možatost in tedaj tudi lahko, ljubi Cirkovčan, smatrate take ljudi, ki zamolčijo svoja imena za poštno v njih političnih namenih? Sicer pa je mladi govornik dobil že v uvodu svojega zelo zmedenega govorjenja oviro in se je nadalje le še prepiral za reči, ki jih gotovo sam ne verjame. Hotel nakrmiti ljudi z nekaterimi dejstvi, ki so pa uradno dokazana, in ko so naš domačin g. »Rihart« sami videli dokazano veliko laž, so se kar omamljeni sami odstranili in pustili celo družbo treh ali štirih samostojno-radičevh pristavev obsedeti za mizo. Dobre pol ure in razkadili so se vsi, uvidevši, da v Cirkovcih ni le še majhen ogorek samostojnežev in radičevcev. Gospod »Rihart« cirkovski in goriški, pamtna in zavedajta se, da vama letoš potekajo tudi zadnje minute županovanja — V Nedeljo, dne 23. t. m. bo oblegana pri nas prva skrinjica, skrinjica naše SLS.

Cirkovce pri Pragerskem. Zrebanje efektne loterije prostov. gasilnega društva Mibevce—Praganja vas se vrši dne 19. marca. Srečka stare samo 5 Din. Srečke pridno po njih, dokler jih je še kaj. Dobitki so lepi. Srečke dohitijo pri raznih gasilnih društvih in v trgovinah. Dotična gasilna društva, katerim smo jih poslali v razprodajo, pa prosimo, da jih čimprej razprodajo in nam pošljejo denar. Tovariši gasilci, sežite po njih, naj ne bo gasilca, ki bi ne imel ene ali dve srečki. Sreča Te išče, um Ti je dan, našel jo boš, če nisi zaspan. — Na pomoč!

Sv. Marko niže Ptuj. V drugi številki »Slov. Gospodarja« pravi dopisnik od Sv. Marka, da demokratski kandidat g. Mikša iz Prvenc najbrž ne pozna programa, ki ga zastopa. Gotovo ne pozna ne programa ne z njim združene politike, za katero sedaj deluje. Če bi razumel kaj politike, bi se ne dal speljati tako daleč, da bo jo zastopal v škodo svojega naroda in tudi v svojo škodo. Vsak Slovenec ve, da moramo Slovenci v naši sedanji državi biti sami svoji gospodarji v vseh rečeh, ki se tičejo samo nas Slovencev. Kadar homo s svojim sami gospodarili, bo dobro za nas in našo državo. Zato moramo v politiki vedno delati na to, da do tega pride. Če homo in kolikor homo zapustili politiko te smeri, tolikokrat se homo morali k njej vrniti, če se hočemo rešiti. Tega gospod Mikša ne razume; če bi razumel, bi ne lovil volitev za stranko, ki nas pomaga vklepati v verige centralizma. Zato je povsod »lepo« sprejel, ker volilci bolje vedo, kako je prav. Pri Sv. Barbari in Halozah, v Stojincih, Bukovcih, Porovcih, Spuhlji so volilci njega učili, ne on njih. Prerečevali so na teh shodih tudi vse njegove zmožnosti in tudi tiste sposobnosti, ki jih doma kaže v svoji hiši. Ljudje pač tako sodijo: kakšen je kdo doma, tako se priporoči za javnost. Pri Sv. Barbari in v Borovcih je bilo to šolanje tako hudo, da je gospod kandidat že pred koncem popihal. Po volitvah se bo gotovo spametoval in ne bo nikdar več kandidiral, ker ga pri nas nobeden človek ne bo volil.

Iz ljutomerskih gor. Ceravno se Petovarjevemu »črdašu« glede uvoza francoskih vin, ki je samo volilna muzika SDSarjev, ne pripisuje med resnimi možmi nobena važnost, moramo vendar opozoriti na dejstvo, da skušajo nekateri vinski mešetarji izrabljati Petovarjevo strašilo (bogve na čegavo korist) ter begajo nenoučene virogradnike, češ, da so vinske cene začele padati, dočim je nasprotno resnično. Zato je voljnost vsakega zavednega vinogradnika, da pouči svojo okolico o resničnosti »Jutrovi« vragolji, da reven narod ne bo nasledel in trpel škodo. Čast pa tudi zahteva, da ne padne nobena kroglica od vinogradnikov in viničarjev v demokratsko skrinjico, kajti tudi viničarji bi na svoji borni plači in lastni koži občutili demokratski manevar.

Stara cesta. Dne 6. t. m. smo pokopali zvestega somišljenika in bralca »Slov. Gospodarja«, posestnika Matija Cimerman. Rajni je bil vzgleden oče, a vsakemu raznancu priljubljen. Pokojniku daj Bog večno plačilo, potrti rodnihi pa naše iskreno sožalje.

Marenberg. Od rovega leta naprej ima Dravska dolina avto-bus-promet od Maribora do Dravograda, ob navadnih dnevih dvakrat, ob nedeljah, praznikih in dnevih pred njimi štirikrat. Glede prometnih sredstev lode malokateri kraj imel slične ugodnosti kakor Dravska dolina. Imamo plovbo na Dravi, koroško železnico in na Koroški cesti vožnjo z osebnim avtobusom. — Hmeljski nasadi okrog Marenberga se bodo prihodnje pomlad znatno prirnežili, da to cela okolica nasajena s hmeljem. Doslej so se bavili s hmeljarstvom večeroma tržani, v prihodnje se bodo porrijeli te gospodarske panoge tudi okoličani, kmetje. Lepi dohodki se obetajo v hmeljarski tukajšnjemu okolišu, ako bude sreča mila, da hmelj obdrži običajno ceno. Glede kakovosti

dravskodolinski hmelj nič ne zaostaja za savinjskim in kakor je Zalec središče hmeljarstva v Savinjski dolini, to obeta postati Marenberg za Dravsko dolino. Le eno je želeli, da bi namreč z gmoitnim blagostanjem prišel tudi dober duh med Marenberžane, da bi se kaj pokrivali za svoje cerkve, pet jih je po številu, vse velike in željno čakajo prenovitve. Lahko se da kaj storiš v tem oziru, saj poleg lesne trgovine v Dravski dolini donaja sedaj tudi hmelj lepe denarje. — Neko dejstvo je obžalovanja vredno. Komaj so minili ložični prazniki, ni je nedelje ali praznika, da ne bi bilo v tej ali oni gostilni veselice, z veselico pa mora biti združen ples. Godba in ples, to je za tukajšnje ljudstvo kakor vsakdanji živč. A lačina, mesto da bi se učeževala izobraževalnega čela, zahaja na takšne prireditve, kjer se pleše pozno v noč. Škoda denarja, škoda zdravja. Na tak način ne delamo časti naši državi Jugoslaviji, in prav tu na meji bi naj še posebno gledali na ugled svoje nove države. — Politična oblast, zgani se!

Makole. Samo par dni nas še loči od volitev. Dragi Makolčani, možje in fantje! Dne 23. januarja pokažimo, da smo res možje. Vsi za prvo skrinjico našega kandidata Ivana Bogina, župana v Makolah, ki ga vsi poznamo kot značnega in modrega moža. V njegovo prvo skrinjico vse kroglice. Do sedaj je še naša prva skrinjica na voličih Makole in Pečke imela vsikdar zmago. Tudi to pot jo mora imeti, in sicer najbolj sijajno, ker vemo, da gre za domačega kandidata, ki pozna najbolje naše razmere in bo tudi znal zastopati naše koristi. Ne dajte se pa morda poedini nadržati in premotiti od nasprotnikov, ki vam morda na vse mogoče načine lažejo, da ne boste ostali na ceditu in se s tem osmešili. In če se je morda kateri pri zadnjih volitvah po nevednosti dal premotiti, naj zdaj to popravi. Saj vendar vidite, na kateri strani so uglednejši možje. To sodite sami. Vedite, da vam hočemo isto dobro, kakor sami sebi. Ako pa upate od radičevh samostojnežev in demokratov, katerih je par tudi pri nas v Makolah in eden v Mostemnem, več dobrot, potem pa le pojdite k njim. Vedite pa, ko se bodo na naših voličih Makole—Pečke štele kroglice, bomo dobili mi zmago, vi boste pa imeli smolo, katera se vas bode tako prijala, da se vam bode vse smejalo. To rečemo samo za šalo. Vendar si bomo pa vsakega dobro zapomnili, kdor bo volil nam nasprotno stranko. Bodo pa zelo redki, ki se bodo dali premotiti za druge skrinjice, ki so brez pomena. Mi se borimo za samostojnost Slovenije in samoupravo, katero tudi upamo v doglednem času doseči, zato nam pri tem boju ne sme nikdo kvariti, ampak edini in vsi oddajmo volilne kroglice le v prvo skrinjico. Bog živi!

St. Ilj pri Velenju. O priliki blagoslovitve nove Korezove hiše so zbrani sosedje in sorodniki darovali 115 Din za naše kat. prosvetno društvo. Odbor se jim za ta velikodušni dar, ki je znamenje živega zanimanja za naše delo, iskreno zahvaljuje. Bog živi!

Polzela. Umrl je preteklo soboto zadet od možganske kapi Gašpar Tkave v starosti 59 let. Bil je vedno naš pristaš in naročnik naših listov. N. v. m. — Na praznik sv. Treh Kraljev se je vršila pri nas proslava stoletnice šole. Leta 1826 se je namreč na prizadevanje takratnega g. župnika Strojca začel tudi na Polzeli šolski pouk iz takratnih skromnih razmer in začetkov, se je razvila sedanja petrazrednica, nastanjena v lepih dveh stavbah, kjer se nahajajo tudi učiteljska stanovanja. Cela proslava je bila precej slabo pripravljena ter je obsegala otroško prireditev z deklaracijami, igre, petje ter telovadne skupine in čitanje kronike, katero pa, mimogrede rečeno, poznamo sedaj skoro ravno toliko kot poprej, kajti le malo je bilo tako srečnih, da so to čitanje razumeli. Od gospoda nadučitelja bi pričakovali boljše prednašanje. Še precej dokler vtis prvega dela prireditve so popolnoma pokvarile skupine, skoro popolnoma nagih učencev. Ped dolgo hlačke pa ne moremo smatrati kot primerno obleko za predstavljanje na odr. Te skupine so izzvale med prebivalstvom precejšnjo nevoljo in so nekateri to smatrali celo kot izzivanje, ter propagiranje sokolstva. Mi pa, ki poznamo tukajšnje učitelstvo, posebno pa še g. nadučitelja, smo mnenja, da je imela prireditve le simboličen pomen napredka in kulture. Prvi del, to je deklaracije, igra, petje, so imele namen pokazati, kako je pri nas z izobrazbo, ko imamo šolski pouk že sto let; drugi del: skupine na pol nagih učencev pa, kako je v Afriki, kjer ne poznajo ne šol, ne učitelstva. Sicer se šepeče, da bi se prizori v garderobi lahko slikali za film »Tarzan v džungli«, mnenja smo pa, da spada tudi to k vzgoji, saj je gospod nadučitelj v šoli celo uradno priporočal učenecem obisk kinematografske predstave »Tarzan in opice«, katera se je vršila v gostilni Jelen. Mi, ki smo s to platjo delovanja našega učitelstva tako zadovoljni, da si srčno želimo, da bi s svojimi pedagoškimi zmožnostmi osrečili še učence kje drugje in to če mogoče čimprej, si dovoljujemo izreči samo tole skromno željo: Simbolični pomen sličnih prireditve treba ljudem poprej nekoliko razložiti, kajti mi, ki po izjavi g. nadučitelja samega spadamo prevec k »črnim« in potem-takem po njegovem nazoru tudi k nazadnjakom, torej mi pač ne moremo vedno kapirati sličnih naprednih simboličnih vzgojnih metod.

Ljubno v Savinjski dolini. Dne 2. januarja je na Ljubnem srez. živ. referent izročil g. Valentinu Sušniku pd. Krilezu pohvalnico velikega župana mariborske oblasti za zasluge v živinoreji. Pri tej priliki je imel isti predavanje o ciljih in načelih živinoreje v gornjegralskem okraju. Zallbog se je tako izročilve kakor tudi predavanja udeležilo pičlo število gospodarjev. Čudno je, da je za tako važna kmetijska vprašanja med kmečkim prebivalstvom tako malo zanimanja. Kako naj imajo potem kmetijski strokovnjaki veselje za področno delo in predavanja na deželi? Vsak stan stremi po povzdigi. Naj li samo kmečki stan estare pri istih načinih obdelovanja zemlje kakor so jih gojili naši pračede? Vse napreduje in tudi kmetijstvo in živinoreja morajo slediti temu vzgledu, da ne bo jidkovanja po starih in lejših časih. Isto predavanje se bo vršilo dne 22. januarja na dan sejma popoldne v Mozirju. Pokažite, živinorejci, da tudi vi stremite k napredku in se v obilnem številu udeležite tega predavanja.

Luče. Ker imajo to pot vse stranke domačine kot kandidate, se vršijo stave g'de izida volitve. Naši zavedni možje so prepričani, da bo izid za našo stranko boljši kot leta 1923 in 1925. Če se vzame za pod'ago izid volitev leta 1923 in 1925, bo dobila SLS okrog 2200 glasov, ker voli z okrajem tudi občina Smartno na Paki, ki dosedaj ni z okrajem volila: vse ostale stranke skupaj pa le k večjemu 600 glasov. Naj se teh 600 glasov razdeli kakor hoče, ne pride ne liberalni dr. Goričar in ne nemčursko-socialistično-radičevski Podtpeštan v poštev. Ves trud bo zastoj, naj se liberalni uradniki in cestni mojstri še tako močno napenja.

Kostrivnica. Tukaj se je na novega leta zgodil tale slučaj: Sodnik Itočnik iz Rogatca je prišel v gostilno pri Prahu in začel izpraševati, kako lemo tukaj kaj voliti. Od vseh je dobil odgovor, da lemo voliti Slovensko ljudsko stranko. On pa je začel priporočati Samostojno demokratsko stranko, posebno svojega kandidata Perkoviča iz Sv. Florjana pri Rogatcu. In vprašanje, kdo ga je postavil za kandidata, je odgovoril in se potkal na prsa, rekoč: Jaz sem ga postavil! Eden izmed kmetov mu je na to upravičeno odgovoril: Kako more on kot državni uradnik postavljati kandidate in sploh agitirati? Kako naj imajo ljudje še zaupanje v uradnika?

Pisma iz domačih krajev.

Pucelj za kmeta in za — svoje! Za vse poplavlence v Sloveniji je Pucelj izposloval ogromno podporo 120.000 Din. Za zadnjo samostojnih radičevcev v Sloveniji »Ekonom« v Ljubljani pa 100.000 Din in za enako zadnjo v Mariboru »Panonija« pa 300.000 Din. Tako skrbi Pucelj za Slovenijo! Zato mu v bodoče te skrbi ne bo treba več nositi! Slovenski narod ne bo več volil — radičevcev v Sloveniji.

Dobrovec pri Mariboru. Iz naše vasi se malokdaj kaj sliši. Saj pravijo, da Dobrovčani so bolj sami zase. Dne 6. januarja nas je pa vendar posetilo kar pet gospodov naenkrat iz bližnjega